

सो ऽपि वातिकभक्षः सन् कृतमौनः सुनिश्चयः  
 प्राप स्वामिकुमारस्य शर्ववर्मा अतिकं क्रमात् । 159  
 शरीरनिरपेक्षेण तपसा तत्र तोषितः  
 प्रसादम् अकरोत् तस्य कार्तिकियो यथेप्सितं । 160  
 आगत्य अग्रे ततो राज्ञि चाराम्भ्यां स निवेदितः  
 सिंद्गुप्तविसृष्टाभ्याम् उदयः शर्ववर्मणः । 161  
 तच् कृत्वा मम राज्ञश्च विषादप्रमदौ द्वयोः  
 अभूतां, मेघम् आलोक्य हंसचातकयोरु इव । 162  
 आगत्य शर्ववर्मा अथ कुमारवरसिद्धिमान्  
 चिन्तितोपस्थिता राज्ञि सर्वा विद्याः प्रदत्तवान् । 163  
 प्रादुरासंश्च च तास् तस्य सातवाहनभूपतेः  
 तत्क्षणां. किं न कुर्याद् धि प्रसादः पारमेश्वरः । 164  
 अथ तम् अखिलविद्यालाभम् आकर्ण्य राज्ञः  
 प्रमुदितवति राष्ट्रे तत्र कोऽप्य् उत्सवो ऽभूत्.  
 अपि पवनविधूतास् तत्क्षणांघ्रास्यमानाः  
 प्रतिवसतिपताका बद्धनृत्ता इव आसन् । 165  
 राजार्हृरत्ननिचयैर् अथ शर्ववर्मा  
 तेन अर्चितो गुरुर इति प्रणतेन राज्ञा,  
 स्वामीकृतश्च विषये वक्ककह्नाभि  
 कूलोपकाण्ठविनिवेसिनि नर्मदायाः । 166